

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
᾽Ορθοδοξίας μας

«Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν...»

■ Ψυχοναρκωτικὸ τοῦ «μακαλοῦ» Ἀποκρυφισμοῦ

Ἡ καφεμαντεία ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως* Μέρος Β΄.

Ἡ «γεωγραφία» τοῦ φλιτζανιοῦ

Σύμφωνα μὲ τὸν μακαριστὸ π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, «ἡ καφεμαντεία στηρίζεται στὴν πίστη πὼς τὸ εἶδος τῶν γραμμῶν, ὁ ἀριθμὸς των, οἱ διάφοροι σχηματισμοὶ καὶ οἱ χρωματισμοὶ των στὸ φλιτζάνι

τοῦ καφέ προσδιορίζουν τὸ μέλλον τοῦ πελάτη»¹.

Πράγματι! Διαβάζουμε καὶ πάλι σὲ σχετικὲς ἀναφορές, ὅτι ὅσο πιὸ καθαρὰ ἀποτυπώνονται τὰ σύμβολα στὰ τοιχώματα τοῦ φλιτζανιοῦ, τόσο περισσότερο εὐνοϊκὸ θὰ εἶναι τὸ μέλλον τοῦ πελάτη. Ἄν τὰ σύμβολα εἶναι δυσδιάκριτα τότε οἱ δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια θὰ εἶναι ἀυξημένα².

Οἱ ειδικοί τοῦ χώρου, ὑποστηρίζουν ἐπίσης, ὅτι οἱ πληροφορίες πὺ ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸ διάβασμα τοῦ φλιτζανιοῦ διαρκοῦν ἕνα χρόνο καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν θέση τοῦ συμβόλου μέσα στὸ φλιτζάνι προσδιορίζεται καὶ τὸ πόσο μακρινὸ ἢ κοντινὸ θὰ εἶναι τὸ γεγονός³.

Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ πάτος, ἀλλὰ καὶ τὰ τοιχώματα τοῦ φλιτζανιοῦ χωρίζονται νοητὰ σὲ ἡμισφαίρια καὶ τεταρτημόρια καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν θέση πὺ βρῖσκεται τὸ ὑπὸ ἐρμηνεῖα σχῆμα,

αὐτὸ πού συμβολίζει θὰ συμβεῖ ἀργὰ ἢ πιὸ γρήγορα, εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα, ἐντονότερα ἢ ἐξασθενημένα⁴.

Ἡ καφεμαντεία ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας Οἱ πνευματικὲς καὶ ψυχολογικὲς συνέπειες Ἡ σχέση τῆς καφεμαντείας μὲ τὴν Νέα Ἐποχὴ

Ὅπως γίνεται κατανοητό, ἡ τέχνη τῆς καφεμαντείας εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη ἐμπειρία καὶ ζωὴ.

Παρ' ὅλες, ἐνίοτε, τὶς ἐπικλήσεις τῆς θείας βοήθειας καὶ τὶς χρήσεις τῶν ἱερῶν ὀνομάτων τοῦ

Χριστοῦ, τῆς Παναγίας μας καὶ τῶν Ἁγίων πού ἀκοῦμε ἀπὸ τὶς θεραπειίδες τῆς, τὸ σταύρωμα τοῦ φλιτζανιοῦ⁵, τὴν θεώρηση τῆς ὅλης διαδικασίας τοῦ «κοιτάγματος» τοῦ καφέ, ὡς ἕναν ἄλλο τρόπο ψυχικῆς ἀνακούφισης, παρεμφερῆ μὲ αὐτὸν τοῦ μυστηρίου τῆς ἱεραῆς ἐξομολογήσεως⁶, εἶναι πασιφανῆς ἡ σχέση τῆς καφεμαντείας μὲ τὸν εὐρύτερο χῶρο τῆς μαγείας καὶ τῆς μαντείας, ὅπου «μὲ τὴν χρησιμοποίησιν δῆθεν ἀγαθῶν δυναμέων» καὶ χαρισμάτων, «ἐπιχειρεῖ ὁ διάβολος μία ἐκ δεξιῶν εἰσβολὴ στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων»⁷.

Ἔτσι, ἡ φαινομενικὰ ἀκίνδυνη χρησιμοποίησιν τοῦ καφέ καὶ ἡ προσπάθεια ἐρμηνείας τῶν ὑπολειμμάτων του στὸ φλιτζάνι, γιὰ τὴν πρόβλεψη καὶ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ μέλλοντος, μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ σταδιακὰ αὐτὸν πού καταφεύγει συχνὰ στὴν καφεμαντεία, σὲ ὀλοκληρωτικὴ ψυχολογικὴ ἐξάρτησιν.

Οἱ συνέπειες μιᾶς τέτοιας ψυχικῆς ὑποταγῆς, ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ μία ψυχαναγκαστικὴ προσαρμογὴ στὶς ἐπιταγὰς καὶ τὰ «δεδομένα τῆς καφεμαντείας, μὲ ἀπρόβλεπτες ἀρνητικὲς συνέπειες γιὰ τὸν ἴδιο καὶ τὴν οἰκογένειά του»⁸.

Στὴν πραγματικότητα, στὶς περισσότερες τῶν περιπτώσεων, τὸ ἄτομο αὐθυποβάλλεται καὶ αὐτοεκπληρώνει τὶς προβλέψεις καὶ προγνώσεις τῆς καφετζοῦς, ὄχι ἐπειδὴ ἡ καφετζοῦ «βλέπει», ἀλλὰ γιὰτὶ ὁ ἴδιος ὁ πελάτης-θῦμα διαμορφώνει τὶς ἀπαραίτητες συνθήκες, ὥστε εἴτε νὰ ἐπαληθευθοῦν οἱ χειρότεροι φόβοι του εἴτε, κάποιες φορές, νὰ ἐκπληρωθοῦν αὐτὰ πού ἐπιθυμεῖ ἐντονα καὶ θεωρεῖ ὅτι θὰ συμβάλλουν στὴν εὐτυχία του.

* * *

Δὲν πρέπει φυσικά, νὰ ἀγνοηθεῖ ἡ ἐπενέργεια τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων καὶ στὸ χῶρο τῆς **καφεμαντείας**.

Ὡς μαντική τέχνη-παρακλάδι τῆς μαγείας, προσπαθεῖ μὲ τὴν βοήθεια τῶν πονηρῶν πνευμάτων «νὰ διασπάσει τὸν μυστηριώδη χῶρο τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ κρυμμένου καὶ νὰ διαγνώσει μελλοντικὰ γεγονότα»⁹.

Γνωρίζουμε βέβαια, ἀπὸ τὴν σχετικὴ ἀγιοπατερικὴ διδασκαλία καὶ ἐμπειρία, ὅτι οἱ δαίμονες δὲν ἔχουν καμία προγνωστικὴ ἢ προφητικὴ ἰκανότητα¹⁰.

Ἀποκαλύπτουν, σὲ ὅσους τοὺς ὑπηρετοῦν μὲ τὴν μαγεία καὶ τὴν μαντεία καὶ στὰ θύματά τους, ὅσα ἤδη ἔχουν συμβεῖ ἢ ἔχουν ξεκινήσει νὰ πραγματοποιοῦνται, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔγιναν γνωστά¹¹, εἴτε συμπεραίνοντας τὴν ἔκβαση τῶν πραγμάτων μὲ τὴν μακροαίωνη ἐμπειρία τους εἴτε ἀξιοποιώντας τὴν φυσικὴ δυνατότητά τους νὰ «βλέπουν» πολὺ μακρότερα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους¹².

Αὐτὸ φυσικά, ἀποτελεῖ καὶ τὸ δόλωμα ποὺ ἀγκιστρώνει καὶ ἐγκλωβίζει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ, ἔρμαιο τῶν ἀνόμων παθῶν, φιλοδοξιῶν καὶ ἐπιθυμιῶν του, ἀναζητᾷ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων του καὶ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ὑποτιθέμενων ἀναγκῶν του, σὲ «ἀπαγορευμένες» μεταφυσικὲς περιοχές¹³, ὅπως ἡ ὑπὸ μελέτη **καφεμαντεία**.

* * *

Τέλος, δὲν μπορούμε νὰ μὴν συνδέσουμε τὴν σύγχρονη ἔξαρση τῆς **καφεμαντείας**, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων μαντικῶν τεχνῶν, μὲ τὴν γενικότερη ἔκρηξη τῶν ἀποκρουφιστικῶν φαινομένων.

Ἀποτελεῖ καὶ ἡ **καφεμαντεία** μέρος τοῦ ἀποκρουφιστικοῦ «πακέτου» τῆς Νέας Ἐποχῆς, μὲ τὸ ὁποῖο συστηματικὰ καὶ ἀπροκάλυπτα πιά, προωθείται καὶ σταδιακὰ ἐπιβάλλεται, ἡ ἐξαφάνιση τῆς ἐλεύθερης βούλησης, ἡ μύηση σὲ ἕναν ἀλλοιωμένο τύπο χριστιανισμοῦ, ὅπου ὅλα «χωροῦν», ἡ δημιουργία ἐνὸς νέου τύπου ἀνθρώπου, εὐκόλα χειραγωγήσιμου¹⁴, μὲ δέλεαρ «τὴν ἄκοπη καὶ γρήγορη πρόσβασή του σὲ ἐντυπωσιακές, ψυχοναρκωτικὲς ἐμπειρίες»¹⁵.

(Τέλος)

- (*) Περιοδ. «Διάλογος», ἀριθμ. 103/Ἰανουάριος - Μάρτιος 2021. σελ. 3-5.
- Τοῦ Πρωτοπρ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδη, Ἐντεταλμένου τῆς Ἱ. Μ. Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.
 - 1. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου, *Ὁ Ἀποκρυφισμὸς στὸ Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Νεοαποκρυφισμὸς*, σελ. 232.
 - 2. <https://www.mixanitouxronou.gr/na-sou-po-ton-kafeanichtochromo-flitzani-efcharista-nea-polles-fouskalestha-paris-lefta-ta-mistika-tis-kafemantias-ke-i-sigchronesmantisses-giati-i-smirnies-theorountan-i-kaliteres-kaf/>
 - 3. Βλ. ὅ.π.
 - 4. «Πρακτικὰ ἀπλᾶ Μαθήματα, Καφεμαντείας – Χαρτομαντείας,..», σελ. 11.
 - 5. <https://www.tanea.gr/2010/01/24/greece/internetikes-kafetzoydes-kai-online-ksematiastres/>
 - 6. <https://www.star.gr/eidiseis/ellada/361090/ftiakse-kafe-na-ston-pei-to-hellip-kinhto-soy-h-hlektronikh-kafetzoy-poy-exei-ginei-viral>
 - 7. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα (νῦν Ἐπισκόπου Καρπαθίας), *Ἐγκυκλοπαιδικὸ ΛΕΞΙΚΟ, Θρησκευτῶν καὶ Αἰρέσεων, Παραχριστιανικῶν – παραθρησκευτικῶν Ὁμάδων καὶ σύγχρονων ιδεολογικῶν ρευμάτων*, Ἱ.Μ. Τροοδοτίσσης, 2002, σελ. 548.
 - 8. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου, ὅ.π.π.
 - 9. *ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ*, Ἱ.Μ. Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς, 2008, σελ. 68.
 - 10. Ὅ.π.π., σελ. 20.
 - 11. π. Βλ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, *Εἰς Ἡσαΐαν* 218, PG 30, 496D – 497A:
 - «Περὶ δὲ τῶν μελλόντων πολλάκις προλέγουσι τὰ ἤδη γενόμενα, ἡμῖν δὲ μήπω ἐγνωσμένα, ὡς ἐσόμενα ἡμῖν ἀναγγέλλουσιν. Οἷον εἴ τις καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσας παρουσίαν τινός, ταύτην τῷ προσδοκῶντι ὡς μέλλουσαν ἀναγγέλλοι τὴν ἐκ τοῦ δοκεῖν προφήτης εἶναι δόξαν δι' ἀπάτης θηρώμενος. Οὕτω καὶ οἱ δαίμονες τὰ διατετυπωμένα, τὰ ἀποφάσει Θεοῦ δημοσιευθέντα, ἀνήγγειλαν πολ- λάκις τοῖς πρὸς ἀπάτην εὐκόλως ἔχουσιν».
 - **Βλ.** καὶ ἐκτενέστερη ἀνάλυση περὶ τῆς ψευδο-προορατικῆς ἰκανότητος τῶν δαιμόνων, στὸ Γεροντικὸν περὶ Ὀνειρῶν καὶ Ὁραμάτων, ἔκδοσις Ἱεροῦ Κοινοβίου Ὁσίου Νικοδήμου, Γουμένισσα, 1998, ὅπου στίς σελ. 48-49, ἐκτίθεται ἡ διδασκαλία τοῦ Μ. Ἀντωνίου γιὰ τὸ Πῶς προλέγουν οἱ δαίμονες.
 - 12. Ἰωάννου Δαμασκηνού, *Ἐκδόσεις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως*, ἐκδόσεις Π. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη, 1976, Περὶ Διαβόλου καὶ δαιμόνων, παρ. 4 (18), σελ. 108.
 - 13. Μιχαήλ Γ. Χούλη, *Πνευματισμὸς, Παραψυχολογία καὶ Μαγεία στὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ*, ἐκδόσεις Φωτοδότες, 2001, σελ. 7-8.
 - 14. Δάφνης Βαρθιτωτῆ, *ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ, ΕΞΕΛΙΞΗ ἢ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ*, Ἐκδόσεις Ἀθ. Σταμούλης, 2004, σελ. 76.
 - 15. Βλ. *ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ*, ὅ.π.π., σελ. 70-71.